

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:İKİNCİ BÖLÜM
KARAR

FEVZİ KAYACAN BAŞVURUSU (4)

Başvuru Numarası	: 2018/350
Karar Tarihi	: 27/7/2022
Başkan	: Kadir ÖZKAYA
Üyeler	: Engin YILDIRIM Rıdvan GÜLEÇ Yıldız SEFERİNOĞLU Kenan YAŞAR
Raportör	: Ömer MENCİK
Başvurucu	: Fevzi KAYACAN

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, ceza infaz kurumunda tutuklu olarak bulunan başvurunun resmî kurumlara yazdığı dilekçelerde yer alan ifadeler nedeniyle disiplin cezasıyla cezalandırılmasının ifade özgürlüğünü ihlal ettiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 8/1/2018 tarihinde yapılmıştır. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

3. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık görüşünü bildirmiştir. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı süresinde beyanda bulunmuştur.

III. OLAY VE OLGULAR

4. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:

5. Başvurucu, başvuru tarihinde terör örgütüne üye olma suçundan tutuklu olarak Konya E Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda (Ceza İnfaz Kurumu) bulunmaktadır.

6. Başvurucu 23/10/2017 tarihinde Bakanlık Ceza ve Tevkifleri Genel Müdürlüğü ile Konya 6. Ağır Ceza Mahkemesine dilekçeler yazmıştır. Başvurucu; Bakanlık Ceza ve Tevkifleri Genel Müdürlüğüne yazdığı dilekçede Ceza İnfaz Kurumunun yöneticilerinden birini "*kısa boylu, oldukça kilolu, geniş yüzlü, geniş gövdeli, kiloları nedeniyle yürümekte zorlanan*" şeklinde, Konya 6. Ağır Ceza Mahkemesine yazmış olduğu dilekçesinde ise aynı yöneticiyi "*çok kısa boylu, geniş yanaklı, geniş göbekli, tuhaf sivil giyimli biri*" şeklinde tarif etmiştir.

7. El yazısı doküman Ceza İnfaz Kurumu görevlileri tarafından incelenmiştir. İnceleme sonucunda dokümanda yer alan bu sözlerin küçük düşürücü nitelikte olduğunu belirten ve 23/10/2017 tarihinde düzenlenen bir tutanak tutulmuştur.

8. Tutanak sonrasında başvuru hakkında disiplin soruşturması başlatılmıştır. Ceza İnfaz Kurumu Disiplin Kurulu Başkanlığı (Disiplin Kurulu) disiplin soruşturması sonucunda 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 40. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (e) bendinde düzenlenen "*kurum görevlilerine karşı uygunsuz söz sarf etmek veya davranışta bulunma*" eylemini gerçekleştirdiği gerekçesiyle başvurucuya bir ay bazı etkinliklere katılmaktan alıkoyma cezası verilmesine karar vermiştir.

9. Disiplin Kurulu, bir kişiyi tasvir ederken boy ve kiloya ilişkin açıklamaların olağan olduğunu ancak başvurunun kilo ve boya ilişkin tarif yaparken "*yürümekte zorlanan, geniş yüzlü, geniş gövdeli gibi*" ifadeler kullanarak tasvir etmenin ötesinde kişiyi küçük düşürdüğünü belirtmiştir. Bundan başka Disiplin Kurulu, başvurunun tasvir ettiği kişinin adını bilmemesinin imkânsız olduğunu, nitekim başvurunun yazdığı dilekçede tasvir ettiği kişinin adını oda arkadaşlarının kendisine söylediğinden bahsettiğini ifade etmiştir. Diğer yandan Disiplin Kurulu, başvurunun tasvir ettiği kişinin daha önce başvurunun odasında yapılan aramalara birçok kez katıldığını, başvurunun Ceza İnfaz Kurumu yöneticisinin kendisine ve arkadaşlarına telkin şeklinde konuşma yapmasına tahammül edemeyerek bu kişi hakkında kişiyi alaya alan ve aşağılayan sözler kullandığını kabul etmiştir.

10. Başvuru, Disiplin Kurulunun kararına karşı Konya İnfaz Hâkimliğine (İnfaz Hâkimliği) şikâyette bulunmuştur. İnfaz Hâkimliği, başvurunun itirazını 16/11/2017 tarihinde reddetmiştir. İnfaz Hâkimliği bazı sözlerin belirli bir bağlamda kullanılmasının hakaret oluşturabileceğini, ayrıca kullanıldığı topluma göre de sözlerin hakaret oluşturup oluşturmayacağını farklılaşacağını, insanların niteliklerini belirten sözlerin tahkir amacıyla kullanılması durumunda aşağılayıcı olabileceğini belirtmiştir. Bundan başka İnfaz Hâkimliği, bireysel özellikler arasında yer alan fiziksel farklılıklar ve rahatsızlıkları içeren hakaretlerin kilolu, kısa boylu, cüce veya engelli olmak gibi istenmeyen durumları kapsadığını ifade etmiştir.

11. Genel açıklamalar sonrasında İnfaz Hâkimliği, başvurunun dilekçelerde kullandığı sözlere yer verdikten sonra normalde hakaret içermeyen başvuru konusu kelimelerin hakaret bağlamında kullanıldığını kabul etmiştir. İnfaz Hâkimliği, başvurunun idari bir personel hakkında onun teşhisine yarayan kelimeleri seçerken dış görünüşe yönelik özelliklerden ziyade yaptığı göreve atıf yapmasının yeterli olacağını bilmesine rağmen kişinin fiziksel özelliklerine aşırı derecede ve tekrarlayarak vurgu yapmasının aşağılamak kastını ortaya koyduğunu belirtmiştir. Söz konusu açıklamalar sonrasında İnfaz Hâkimliği, Disiplin Kurulu kararında hukuka aykırılık bulunmadığını ifade ederek itirazın reddine karar vermiştir.

12. Başvuru, İnfaz Hâkimliği kararına itiraz etmiştir. Konya 4. Ağır Ceza Mahkemesi, İnfaz Hâkimliği kararının usul ve yasaya uygun olduğundan bahisle itirazı reddetmiştir.

IV. İLGİLİ HUKUK

13. 5275 sayılı Kanun'un 40. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (e) bendi şöyledir:

"(2) Bazı etkinliklere katılmaktan alıkoyma cezasını gerektiren eylemler şunlardır:

...

e) Kurum görevlilerine karşı uygunsuz söz sarfetmek veya davranışta bulunmak..."

14. 5275 sayılı Kanun'un "Hükümlünün mektup, faks ve telgrafları alma ve gönderme hakkı" kenar başlıklı 68. maddesinin olay tarihindeki hâli şöyledir:

(1) Hükümlü, bu maddede belirlenen kısıtlamalar dışında, kendisine gönderilen mektup, faks ve telgrafları alma ve ücretleri kendisince karşılanmak koşuluyla, gönderme hakkına sahiptir.

(2) Hükümlü tarafından gönderilen ve kendisine gelen mektup, faks ve telgraflar; mektup okuma komisyonu bulunan kurumlarda bu komisyon, olmayanlarda kurumun en üst amirince denetlenir.

(3) Kurumun asayiş ve güvenliğini tehlikeye düşüren, görevlileri hedef gösteren, terör ve çıkar amaçlı suç örgütü veya diğer suç örgütleri mensuplarının haberleşmelerine neden olan, kişi veya kuruluşları paniğe yönellecek yalan ve yanlış bilgileri, tehdit ve hakareti içeren mektup, faks ve telgraflar hükümlüye verilmez. Hükümlü tarafından yazılmış ise gönderilmez.

(4) Hükümlü tarafından resmi makamlara veya savunması için avukatına gönderilen mektup, faks ve telgraflar denetime tâbi değildir."

15. 5275 sayılı Kanun'un 68. maddesinin gerekçesi şöyledir:

"Birleşmiş Milletler Hükümlülerin İyileştirilmesi İçin Asgari Standart Kurallarının dış dünya ile irtibat kurma başlığını taşıyan 37 nci maddesinde, 'Gerekli gözetim altında hükümlülerin düzenli aralıklarla aileleri ve yakın arkadaşları ile haberleşmelerine olanak sağlanarak iletişim kurmalarına izin verilir.' denilmektedir.

Avrupa Cezaevi Kurallarının 43 üncü maddesinde de benzeri tavsiye kuralı bulunmaktadır.

Bu madde ile hükümlülere, kurum üst amirinin veya varsa mektup okuma komisyonunun denetiminden geçen mektup, faks ve telgrafları göndermek veya kendilerine gelenleri almak hakkı verilmektedir.

Yine Avrupa Cezaevi Kurallarının 42 nci maddesinin (3) numaralı bendi, 'her hükümlünün cezaevleri merkez idaresine, adli makama veya diğer yetkili makamlara, kapalı zarfla, istek veya şikâyetle bulunmasına izin verilmesi' tavsiyesini içermektedir. Şüphesiz istek ve şikâyetlerin kurumun denetimine tâbi tutulması bu hakkı işlemez hâle getirebileceğinden kapalı zarfla istek ve şikâyetle bulunmasına izin verilir denilmiştir.

Maddenin dördüncü fıkrasında, hükümlünün resmi makamlara veya avukatına gönderdiği mektup, faks ve telgrafların denetime tâbi olmayacağı esası benimsenerek, savunma hakkı vurgulanmıştır.

Cezaevinin güvenlik ve disiplini asıl olduğundan, asayiş ve güvenliği tehlikeye düşürecek haberleşmelere izin verilmeyecektir. Bu husus maddenin üçüncü fıkrasında yer alan hükümle sağlanmıştır."

16. 6/4/2006 tarihli ve 26131 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 20/3/2006 tarihli ve 2006/10218 sayılı Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Tüzük'ün (İnfaz Tüzüğü) "Hükümlünün mektup, faks ve telgrafları alma ve gönderme hakkı" kenar başlıklı 91. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"(4) Hükümlü tarafından resmî makamlara veya savunması için avukatına gönderilen mektup, faks ve telgraflar denetime tâbi değildir. Ancak, hükümlünün savunması için avukatına gönderilen mektup, faks veya telgraflar 84 üncü maddenin ikinci fıkrasının (c) bendinin (2) numaralı alt bendinde belirtilen hâllerin gerçekleşmesi hâlinde, bu gönderiler hakkında da 84 üncü maddenin ikinci fıkrasının (c) bendinin (2) numaralı alt bendinde belirtilen esas ve usuller uygulanır."

V. İNCELEME VE GEREKÇE

17. Anayasa Mahkemesinin 27/7/2022 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

18. Başvurucu; kurum görevlilerine karşı uygunsuz söz sarf ettiği gerekçesiyle disiplin cezası ile cezalandırıldığını, uygunsuz söz sarf etme eyleminin ilgili şahsa hitaben kurum içinde ve alenen gerçekleşen bir eylem olmadığını, ilgili kişinin adını bilmediği için tasvir etme amacıyla dilekçelerdeki sözleri kullandığını belirtmiştir. Ayrıca kullandığı sözlerin hakaret içermediğinin açık olduğunu, mahkeme kararının da gerekçesiz olduğunu ileri sürmüştür.

19. Öte yandan başvuru; dilekçelerinin resmî kurumlara hitaben yazdığını, 5275 sayılı Kanun'un 68. maddesinin (4) numaralı fıkrası gereğince başvuruya konu sözlerin yer aldığı dilekçelerin denetime tabi tutulamayacağı açık olmasına rağmen Ceza İnfaz Kurumunca denetlendiğini ve içeriğindeki sözlerin disiplin cezasına dahi konu edildiğini belirtmiştir. Tüm bu nedenlerle başvuru adil yargılanma hakkı ile haberleşme özgürlüğünün ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

20. Bakanlık görüşünde; Disiplin Kurulunun başvurunun dilekçelerinde Ceza İnfaz Kurumu ikinci müdürünü tarif ederken kullandığı ifadelerin aşağılayıcı, küçük düşürücü, alay edici nitelikte olduğunu değerlendirdiği, bu nedenle disiplin cezası uyguladığı belirtilmiştir. Ayrıca başvurunun ifade özgürlüğünün ihlal edilip edilmediği konusunda inceleme yapılırken Anayasa ve ilgili mevzuat hükümlerinin, Anayasa Mahkemesi içtihadının ve somut olayın kendine özgü koşullarının dikkate alınması gerektiği ifade edilmiştir.

21. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı beyanında genel olarak başvuru formundaki iddialarının tekrarı niteliğinde açıklamalarda bulunmuştur.

B. Değerlendirme

22. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Somut olayda başvuru, resmî kurumlara

yazdığı dilekçelerde geçen sözler nedeniyle disiplin cezası ile cezalandırılmıştır. Başvuruya konu olayda başvurucu, düşüncelerini yazıyla açıklamış; söz konusu dilekçeleri düşüncüyü açıklama ve yayma özgürlüğünün bir aracı olarak kullanmıştır. Bu nedenle mevcut koşullar altında başvurunun ifade özgürlüğü kapsamında incelenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

23. Anayasa'nın 26. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Herkes, düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklama ve yayma hakkına sahiptir. Bu hürriyet resmi makamların müdahalesi olmaksızın haber veya fikir almak ya da vermek serbestliğini de kapsar..."

Bu hürriyetlerin kullanılması, ... kamu düzeni, kamu güvenliği, ... suçların önlenmesi, ... gereğine uygun olarak yerine getirilmesi amaçlarıyla sınırlanabilir..."

Düşüncüyü açıklama ve yayma hürriyetinin kullanılmasında uygulanacak şekil, şart ve usuller kanunla düzenlenir."

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

24. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan ifade özgürlüğünün ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Müdahalenin Varlığı

25. Resmî kurumlara yazdığı dilekçelerde geçen sözler nedeniyle hakkında disiplin cezası uygulanan başvurunun ifade özgürlüğüne müdahalede bulunulmuştur.

b. Müdahalenin İhlal Oluşturup Oluşturmadığı

26. Yukarıda anılan müdahale, Anayasa'nın 13. maddesinde belirtilen koşulları yerine getirmediği müddetçe Anayasa'nın 26. maddesinin ihlalinin teşkil edecektir. Anayasa'nın 13. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Temel hak ve hürriyetler, ... yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, ... demokratik toplum düzeninin ... gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz."

27. Anayasa Mahkemesi çok sayıda kararında ifade özgürlüğünün demokrasinin işleyişi için yaşamsal önemde olduğunu belirtmiştir (*Bekir Coşkun* [GK], B. No: 2014/12151, 4/6/2015, §§ 33-35; *Mehmet Ali Aydın* [GK], B. No: 2013/9343, 4/6/2015, §§ 42, 43; *Tansel Çölaşan*, B. No: 2014/6128, 7/7/2015, §§ 35-38). Herkes gibi hükümlü ve tutuklular da Anayasa ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (Sözleşme) ortak alanı kapsamında kalan temel hak ve hürriyetlerin tamamına (*Mehmet Reşit Arslan ve diğ.leri*, B. No: 2013/583, 10/12/2014, § 65) ve bu bağlamda ifade özgürlüğüne de sahiptir (*Murat Karayel (5)*, B. No: 2013/6223, 7/1/2016, § 27).

28. Öte yandan ifade özgürlüğünün mutlak bir hak olmadığı ve Anayasa'nın 26. maddesinin ikinci maddesinde öngörülen sebeplerle sınırlandırılabilceği unutulmamalıdır.

Bu bağlamda ceza infaz kurumunda bulunmanın kaçınılmaz sonucu olarak suçun önlenmesi ve disiplinin sağlanması gibi kurumda güvenliği ve düzenin korunmasına yönelik kabul edilebilir gerekliliklerin olması durumunda mahpusların sahip olduğu haklara sınırlama getirilebilecektir (*Murat Karayel (5), § 29*).

29. Eldeki başvuruda ilk olarak, ifade özgürlüğüne yapılan müdahalenin kanunilik yönünden sorunlar barındırdığı iddia edilmiştir. Bu sebeple öncelikle müdahalenin kanuni dayanağının olup olmadığı incelenmelidir. Bu ölçütün sağlanmadığı tespit edildiğinde diğer ölçütler bakımından inceleme yapılmaksızın ifade özgürlüğünün ihlal edildiği sonucuna varılabilecektir (kanunilik şartına başka bağlamlarda dikkat çeken kararlar için bkz. *Tuğba Arslan [GK]*, B. No: 2014/256, 25/6/2014, § 82; *Halk Radyo ve Televizyon Yayıncılık A.Ş. [GK]*, B. No: 2014/19270, 11/7/2019, § 35; *Sevim Akat Eşki*, B. No: 2013/2187, 19/12/2013, § 36; *Hayriye Özdemir*, B. No: 2013/3434, 25/6/2015, §§ 56-61; *Hüseyin Ercan*, B. No: 2018/11352, 8/9/2021, §§ 35, 36). Hak ve özgürlüklerin, bunlara yapılacak müdahalelerin ve sınırlandırmaların kanunla düzenlenmesi bu haklara ve özgürlüklere keyfi müdahaleyi engelleyen ve hukuk güvenliğini sağlayan demokratik hukuk devletinin en önemli unsurlarından biridir (*Tahsin Erdoğan*, B. No: 2012/1246, 6/2/2014, § 60).

30. Bir uyumsuzlukta uygulanacak hukuk kurallarının ve özellikle müdahalenin kanuni dayanağını oluşturan kanun hükümlerinin yorumlanması derece mahkemelerinin takdirindedir. Derece mahkemelerinin ifade özgürlüğüne yapılan müdahalenin kanuni dayanağını oluşturduğu ifade edilen hükümlerle ilgili olarak geliştirdiği yorumların isabetli olup olmadığını denetlemek Anayasa Mahkemesinin görevi değildir. Bununla birlikte derece mahkemelerinin yorumlarının kanunun açık lafzıyla çeliştiği veya kanun metni dikkate alındığında bireyler tarafından öngörülmesinin mümkün olmadığı sonucuna ulaşıldığı hâllerde ifade özgürlüğüne yapılan müdahalenin kanuni dayanağının bulunmadığı kanaatine varılması mümkündür (*Hüseyin Ercan*, § 36; mahkemeye erişim hakkı yönünden benzer değerlendirme için bkz. *Ziya Özden*, B. No: 2016/67737, 19/11/2019, § 59).

31. 5275 sayılı Kanun'un 68. maddesinin (4) numaralı fıkrasında mahpuslar tarafından resmî makamlara gönderilen mektup, faks ve telgrafların denetime tabi olmadığı açıkça düzenleme altına alınarak mahpusların resmî makamlara yazdığı dilekçelere ayrı bir önem verilmiştir. Öte yandan bu kuralın avukatlar yönünden bir istisnası öngörülmesine rağmen resmî makamlara yazılan dilekçeler yönünden herhangi bir istisna öngörülmemiştir.

32. 5275 sayılı Kanun'un 68. maddesinin gerekçesine göre söz konusu kanun hükmü ile her hükümlünün ceza infaz kurumlarının merkez idaresine, adli makamlara veya diğer yetkili makamlara kapalı zarfla istek veya şikâyette bulunmasına izin verilmesinin amaçlandığı anlaşılmaktadır. Dolayısıyla öngörülen düzenleme ile ceza infaz kurumlarında bulunan mahpusların resmî makamlara herhangi bir baskı ve etki altında kalmadan rahatça düşüncelerini iletmesinin sağlanmaya çalışıldığı görülmektedir (kuralın gerekçesi için bkz. § 15).

33. Bahsi geçen kanuni düzenlemeyle ceza infaz kurumu idareleri yönünden resmî kurumlara gönderilen belgelere ilişkin bir denetleme yasağı getirildiği açıktır. Ancak söz konusu düzenlemeden resmî kurumlara gönderilen belgelerin hiçbir şekilde denetlenemeyeceği anlamı da çıkarılamaz. İşin gereği olarak *belgelerin gönderildiği resmî makamlar tarafından* belgelerin içeriği denetlenecek, suç teşkil eden veya infaz kurumunun güvenliğini tehlikeye düşüren ya da bir disiplin eylemi oluşturan içerik barındırdığına ilişkin

bir tespit yapılması hâlinde ilgisine göre adli mercilere ya da ceza infaz kurumu idaresine söz konusu belgeler iletebilecektir.

34. Denetleme yasağının kapsamına giren belgelerin sadece devlet teşkilatı içinde yer alan kurumlara gönderilen belgeler olduğu belirtilmelidir. Başvuru konusu olayda başvurucu, hem Bakanlık Ceza ve Tevkîfevleri Genel Müdürlüğüne hem de Konya 6. Ağır Ceza Mahkemesine iki ayrı dilekçe göndermek istemiştir. Dilekçelerin gönderildiği kurumların resmî makamlar olduğunda şüphe yoktur. 5275 sayılı Kanun'un 68. maddesinin (4) numaralı fıkrası gereğince Ceza İnfaz Kurumunun söz konusu dilekçelere yönelik fiziki kontrol yapması ve dilekçeleri ilgili kurumlara göndermesi gerekmektedir (bkz. § 14). Söz konusu mevzuat gereğince Ceza İnfaz Kurumunun dilekçeleri okumaya yetkisi olmadığı gibi dilekçeleri okuduktan sonra tespit ettiği sözlere yönelik olarak bir işlem yapmaya da yetkisi bulunmamaktadır. Ancak somut olayda Ceza İnfaz Kurumu 5275 sayılı Kanun'un 68. maddesinin (4) numaralı fıkrasının açık hükmüne ve yetkisi olmamasına rağmen başvurucunun resmî makamlara gönderdiği dilekçeleri denetlemiş ve başvurucu hakkında disiplin cezası uygulamıştır. Bu durumda başvurucunun resmî makamlara yazdığı dilekçeleri denetleyerek dilekçelerin içeriği nedeniyle başvurucuya disiplin cezası uygulanmasının *kanuni dayanağının bulunmadığı* sonucuna ulaşılmıştır.

35. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 26. maddesinde güvence altına alınan ifade özgürlüğünün ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

3. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

36. Başvurucu, ihlalin tespit edilmesini istemiş ve iddia ettiği her bir hak ihlali iddiası yönünden 10.000 TL tazminat talebinde bulunmuştur.

37. Başvurucunun bireysel başvurunun incelenmesi sürecinde tahlili edildiği anlaşıldığından başvuruda tespit edilen hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmadığı kabul edilmiştir.

38. Öte yandan ihlalin niteliği dikkate alınarak başvurucuya 10.000 TL manevi tazminat ödenmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. İfade özgürlüğünün ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 26. maddesinde güvence altına alınan ifade özgürlüğünün İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Başvurucuya 10.000 TL manevi tazminat ÖDENMESİNE,

D. 294,70 TL harçtan oluşan yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

E. Ödemelerin kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

F. Kararın bir örneğinin bilgi için Konya İnfaz Hâkimliğine (E.2017/3567, K.2017/3611 sayılı karar) GÖNDERİLMESİNE,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 27/7/2022 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.